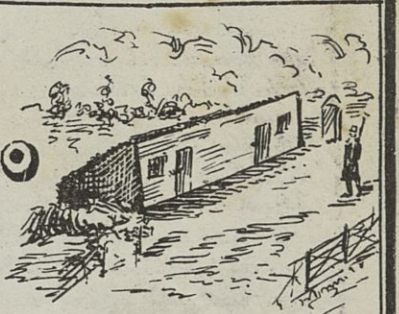

DE KAMPBODE

REDACTIE...
ADMINISTRATIE
ADVERTENTIES

HOOFDOPSTELLER: L. J. DELREZ. OPSTELRAAD: QUINTENS-VERBIST-DEROUX-LORENT

ALLE DAGEN VAN
9 TOT 11 IN
ZAAL XVIII

BERICHT

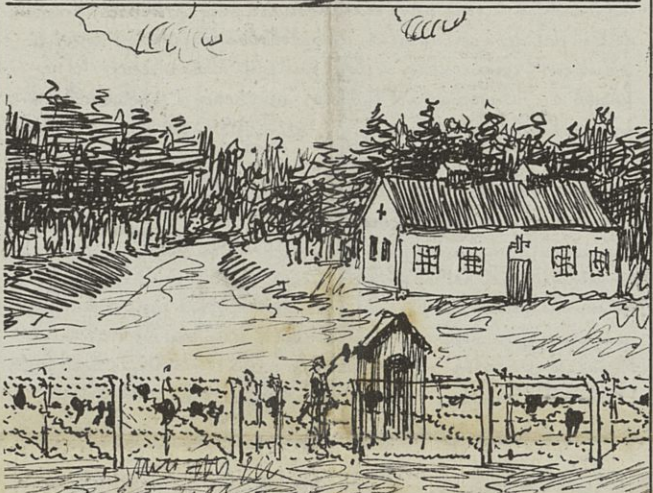
DE OPSTELRAAD. BEHOUDT ZICH HET RECHT
ELK ARTIKEL DAT WORDT INGEZONDEN, TE
WEIGEREN OF AAN TE NEMEN
DE NIET INGELASCHTE HANDSCHRIFTEN WORD.
EN WEERGEZONDEN

PLICHT

Toen de lange schouwen van onze reusachtige fabrieken, dikke rookwolven over de eindloze velden uitpafsten, toen de werkarme landbouwer rijke oogsten naar zijn korenschuur heerwoerde; toen was er welvaart in ons land. En nu... Negen weken hebben wij de bloedige reis mee gemaakt, wij hebben een jaar internering achter den rug, de dagen kruipen voort, en overal en altijd dragen wij de alles beheerschende gedachte in ons om, aan vrouw en kinderen, ouders en bekeerderwanten. De strijd duurt voort. Zijn wij ontmeestijd? Oh! die lamme stroommen die garische dagen in hunne barakken, met zure gezichten doelloos voor zich uit staren, of hunne verveling door het kamp slopen; Oh! die zwartgallige nieuwsbrieven die oneinige berekeningen maken, over den duur van den oorlog en met strategische schijn geleerdheid uitwijden over den toestand op de verschillende fronten. Onderlinge manier voorwaan om hunne makers moed in te spreken. 'Wat zullen zij weten te antwoorden, wanneer hun na den oorlog de vraag zal gesteld worden: 'Wat hebt Gij getuende mee internering gedaan?' Want die met hunne internering alle plichtbesef verloren hebben, zijn heelsmaal de plank mis. O droevige aanblik, zoveel jonge krachten ontremmend te zien. Hebben zij dan geen wildbracht, geen energie, maar genoeg, om maar iets aan te vangen, dat hun ten verbeide kan strekken en lands welstand bevestigden. Maar Gij zult mij opwerpen, dat zij heelsmaal in bedag genomen zijn door de gedachte aan vrouw en kinderen, aan bekeerderwanten in het vaderland achter gebleven. Arbeid sluit heel zelden deze onafschiedbare gedachten niet uit; maar deze gedachte zelf moet een aanporing zijn tot overvloedig werk en wij moeten krachtig zijn, van de zoogenaamde zondagkinderen, die wanneer de legende voet hen overvalt, volkomen in de war en ontmeestijd zijn. Wat staat er ons te doen hier in 't kamp? Dank zij den steun van den Heer 1er luitenant VAN STOCKUM, die van meet af aan, alles gedaan heeft wat hij vermocht, voor de ontspanning en de ontwikkeling der geintereceerde, zijn opvolgerlijk verscheiden inrichtingen tot stand gekomen; het toneel, de leergangen, de bioscoop vertooringen, de sport-vooreenlijng, de Vlaamse studieting en nog meer. Het is maar zooveel inrichtingen, waar hij de gelegenheid vindt, nietig overbij door te brengen. Het toneel-geselschap van 't kamp geeft menig degelijk stuk op. De Hollandse overheid werkt schiet in hand met onze Belgische overheid om de leergangen zoo nuttig en zoo leerrijk mogelijk te maken. Wat kan er ons belleten die colleges bij te wonen? Na den oorlog zal ons land mannel hebben aan knappe, flinkes stielmannen, geachtde werkliden. Immers die oude, prachtige torens, die nu verplaktgeschoten zijn, de steden en dorpen, die nu vermeest zijn zullen wij moeten heropbouwen. Er bestaan hier leergangen, voor alle vakmannen; laten wij ons hier voorbereiden. Het werk geeft ons de zelfvolbering van volbrachten, plicht. Arbeid adelt. Bekoramen met het lot van vrouw en kinderen, is het eene plicht ons op te werken tot bekwarne vakmannen, tot onwiltelke menschen. In onze moderne samenleving word en geen bevoorrecht geduld, kennis en wetenschap zijn de eenige waarborg voor onze toekomstige opbaan. — Werken is ook een vaderlandse plicht. Met onze internering is onze vaderlandse plicht niet

uitgestorven. Wij hebben nog ons goed en onbloed veel voor ons land, maar nu wij op militair gebied tot werkloosheid gedwemd zijn, moeten wij ons vaderland dienen in kalme toewijding. Immers, vaderlandse plicht is niet alleen dat men weet te sterven, maar ook dat men weet te leven voor zijn vaderland.
Nu dat de middelen om ons te ontwikkelen leergangen, voordrachten, om voor de hand liggen, is het onze plicht van deze gelegenheid gebruik te maken; het is een waarborg voor onze eigen toekomst, en voor het hoogste heil van ons vaderland.

Rofhuut

GESPREKKEN MET DEN DWAZEN JONGELING

Ik rocht hem op in zijn kamertje. Zijn grote diepe oog en zwart in de opvallende bleekheid van zijn gelaat, schoten valse vlammen toen hij mij zag, en ruchtend stak hij zijne handen uit. 'Die handen!' Lang en wit als die van een anemiek meisje, zegden zij ineens al de fijnheid van zijn geest. Doch zijn wijs- en maten vingers waren bruin van sigaretten rooken. Haastig dronk hij zijn hoppel uit en zette twee. Ik was geestig gesteld; ik zou geen thee moeten drinken. 'Dat alles is verdedelkend, zei hij. De oorlog leert bijden en geduldig wachten! Ik heb zoo n koude voeten, en toch khaay ik niet! Dat bijden maakt me goed. Ik voel nu wat voor de menschen, ik die vroeger langso hen ging in onbekommerd niets doen, en wellustig denken over 't nuttelooze verspillen van mijn jeugd! Besest ge wel, ging hij op zachteren toon voort. Hoe bliwemagen zingen over ons nou-jong-eijn? Eens zal de tijd komen, dat de dagen die nu zoo zwade wegen en traag voort wtselbetsen over den weg van ons leven, onwiltten ontvoeren als de blaadjes van een roos, die wij als schooljongen van ons bakwitsche kregen, en die we nu weer vinden, wanneer we nog eens droomend doorbladeren, het sprokjesboek in rood segrijn dat zij ons weerzond, toen 't af was. 'Ik stak een sigaret op, blies den geurigen rook inlichte knulletjes naar mij toe en vervolgde: 'Wanneer we zullen heengaan, terug naar 't vaderland, zullen er stukken van onze zelf hier aan den prikkeldraad blijven hangen; lompjes herinnering, zijig geschaakend met roos en licht-blauw door de late zon onzer heervliedende jeugd. '

AV

WAAROM DIT BLAD NIET NAAR UWE VRIEND-
EN EN KENNISSEN GEZONDEN? HOE WETEN
ZE ANDERS WAT U HIER ONLEDIG HOUDT---

DE HANDEL

ONTLEEND AAN: DE WONDEREN DER TECHNIEK

INLEIDING. Onder handel is erger en zij verstaat men het ruilen van koopwaren op groote schaal. In zijne meer uitgebreide betekenis omvat de handel del eveneens de voortbreijng, of is er ten minste onafschiedelijk mee verbonden. Handel en nijverheid zijn een paar tweelingwoorden die men ruikt van elkander ruktken heb; waar dan ook in dit artikel sprake zal wezen van den handel, moet men hen in zijne uitgebreide betekenis namen.
De handel bevoordert het onderling verkeer der volkeren, doet hen veel van elkander leeren en bewerk een contact tusschen de meest verschillende beschavingen, die aldus elkander aanvullen en verlichten. Wat hem, die studie van den handel maakt, dadelijk treft, is het feit, dat de wereld wel verouderd, maar betrekkelijk weinig verandert, dat men thans nog de zelfde hantstochten, dezelfde algemeene wetten, dezelfde ideeën terug vindt van voor eeuwen.
De geslachten volgen elkaar op met overeenkomstige hoedoorigheden en gebreken en behouden in ween van hunne opweijng en omgeving, de sociale reijngingen hunner voorvaders, evenals de Arabie en krah thans nog de paden volgen door hun ouders in het woestijnland getrand.
Een reu eenderstul scheidt evenwel het verleden van het heden; de algemeene overwenteling op het gebied der natuurkundige wetenschappen. En toch — of schoon de worchtgang der wetenschap wijziging gebracht heeft in de werktuigen, waarvan de mensch zich bij zijn arbeid bedient, in de onstandigheden waaronder hij arbeidt — de mensch zelf is weinig veranderd. De middelen, waarmee hij tracht oach zijn behoeften te voldoen, mogen volmaakt ster wezen, maar die hij verder van den natuurstaat verwijderd is, in 't menschen gedrag blijft men dezelfde hantstochten, dezelfde reijngingen opmerken, in het leven gevoepen door dezelfde oorsaken, de zucht naar welvaart en de rijkdommen die deze verschaffen, de zucht naar macht en heerschappij. Doch niet alleen de mensch verandert weinig, ook de gehele maatschappij doorleeft een grooten kringloop. Is het niet eigenaardig Salomo reeds te hooren verklaren, dat er niets nieuws onder de zon is? Worden wij bij eene nieuwe uitvinding niet dikwijls van deze woorden herinnerd, almen ons doet opmerken, dat iets der gelijks reeds in de oudheid bestond, in het ook onder gewijzigden vorm, 3500 jaren voor de opening van het Suezkanal was het denkbeeld van een verbinding tusschen de roode en de Middellandische zee, reeds in het brein van een Egyptisch vorst opgekomen, en werd het ten uitvoer gebracht door een zijner opvolgers. Onze groote stoombooten ontmeeten op hun weg naar Indië bij den ingang der Rode zee het kielroeg van de schepen van Nechao en Cleopatra.
De Phenicians en de Carthagers waren eveneens overtuigd van het nut van Kolonisatie en de noodzakelijkheid van expansie, als de meest moderne eutroon.
Sprak men in de oudheid niet even goed over de eenheid der volkeren als thans? Denk slechts aan den toren van Babel en... de wereldstalen Kortom, ontkanks alle uiterlijke veranderingen en verbeteringen vindt men toch een eekere kern die eekelve trjvel gelijk gebleven is.
Om den handel op de trok, die hij in het leven der volkeren speelt, goed te leeren verstaan, is in de eerste plaats noodig bekendheid met zijn oorsprong en ontwikkeling. Deze bekendheid wordt het best verkregen, indien men uit de wereldgeschiedenis die gebelten afsoudent en in juiste volgorde groepeerit, die op den handel betrekking hebben. Bij vormen te eamen de
GESCHIEDENIS VAN DEN HANDEL.
Wij moeten hier toe teruggaan tot het begin aller

HET LEVEN IN HET KAMP

Eringen, toen de menschen in afzonderlijke en verspreide groepen leefden, die elk in hun eigen behoeften voorzagen. Toen was er nog geen handel, want elke woelplaats was aangevoelen op haar eigen hulpmiddelen. Besat een dier, een stam, een volk van een of ander voorloperij een groote hoeveelheid, dan werd het tocht rijk, want overvloed gaat eerst in rijkdom over, wanneer hij tegen iets anders verruild kan worden.

Het eich bewust worden van dit eenvoudige feit, moet bij de eerste volkeren den handel hebben doen ontstaan en daarmee het onderling "sociaal" verkeer. Stammen, die vroeger rijkten, begonnen handel te drijven. Hun gedachten werden van het bloedverwantschap afgeleid op het "zakken doen". Het onderlinge huilverkeer veroorzaakte in de eerste plaats een intensiever landbouw; vervolgens verlevendigde het verschillende takken van nijverheid en deed nieuwe ontstaan. Het verkeer der koopwaren maakte den aanleg van wegen en den bouw van schepen noodig. De rijkdom kwam toe en versochte wetten om hem te beschermen, hiertoe den grond leggende voor de studie der rechtsweten-schappen en Administratieve kennis (wordt vervolgd)

LES MARIS DE LEONTINE

IN 'KAMP' THEATER

Een stuk waarin de schrijver zijn diepe droefheid onderzuidend lachen verduikt. Hij bast met zijn meesterlijke hand, een der groote kwalen van onzen huidige tijd aan, en handelt voorals sommige gereedheid; hij doet zijn eiken lachen, tot het gevoel dat hinnen leden verettert, openbaart. De menschen door eeuwen maken misbruik van de goede zaak, die de echtheid is, zoohangt ze met mate wordt bezegpaast. Het ongehoorde aantal echtheidelingen, maakt ze bijna nutteloos. De schrijver richt op tot een waarheid, wat

we bij een eerste zucht als iets geheel onnaars beschouwen, en zegt: De man en de vrouw staan nooit zo dicht bij elkaar, dan wanneer zij gescheiden zijn. Hij met, cult ge elzen, en loefial de schrijver ons wijzen dat het zoo is, en dat met een van de helden uit zijn stuk tot het besluit komen: Overal waar ge tukt gaat, zij naar Oost, zij naar West, overal cult ge Leontine ontmoeten, en zeggen: de landen der echtheid bidden bijna zoo vast als die van thuweligh. Oh ja, de landen der echtheid bestaan. Amen, al niet gebonden door t gedacht alleen, dat zij, die vroeger uwe vrouw was, te overal kan ontmoeten, dat ge or vber kunt op verkieven, dat er misschien een uur zal slaan dat verteedering in uwe ziel tal korren, en ge naar haar weer cult trachten

legt de wet niet zelf, dat alles niet gedaan is? Ge wilt van uwe vrouw af zijn? Goed, maar ge cult te bedalen, te onderhouden, gekheden voor haar begaan, om ge toch weer in uwe thuis te zien komen, wacht op een mijnheer die op zijn beurt zal garmen. En en... bedroven worden. Wie kon een weonende vrouw weerstaan?

En dan, zijn de vrouwen niet, zoo als wij, kunne murmen, je maken? Dat alles zegt de schrijver ons, en bewijst het met bijna al de onom-

... waar dome van hem hand nijaand.

stoot bare duidelijkheid eenar viskundige, stelling, gedurende 3 bedrijven van omveerstaarbaar lachen.

Dit merkwaardig stuk, wordt op nog merkwaardiger wijze gespeeld door de uitstekende leden van den voorstelling M. CORNEZ, in de rol van Dubois, de eerste echtgenoot van LEONTINE, is een man die zich aan alles verwercht, en wat meer is, met de meeste gelatenheid berust in al wat hem kan overkomen. Natuurlijker spel spelon dan hij, is bijna niet mogelijk. Zijn spreken wezen zegt dikwijls meer dan zijn woorden. De dier, en waer woord en woen te kort schieten, heeft hij nog t juiste gebaar om zijn gevoel uit te drukken. M. ROMMIEE, een pikke, piekfijne Baron, de la Jambiere, is een edelman die half bedruumeld door t leven te Parijs, voort aan t ver-suffer uit op zijn landgoed. Een buiten gewoon zijn spel, heeft de H. ROMMIEE om de belachelijke zijde die reeds in staat van ontbinding verkleinende edellieden uit te beelden. M. WILMART, een schoone politiekens kep, maakt een heel interressant figuur tusschen die twee in. Een geschoude acteur, de H. WILMART, die al de fijnheid van zijn rol doorrijkt. De H. HENET, staat voor de moeilijke taak van voor een professor te moeten dooryaan, en dan nog wel voor een geleerd professor! De H. HENET heeft me geheel verword met het gedacht der professoren, ik voelde me vroeger niet altijd zeer in mijn schik met hen; nu heb ik gevoel dat ze ook wel eens allelaas menschenlyk kunnen zijn. Dat zijn de stadiliffers van LEONTINE, en doe t JUF. TOTOCKE. De fijne actrice weet een partij te trekken uit haar vroolijke rol, dat te de caal drie uur lang aan t schuiter lachen houdt. Wat is ongen, en wat is uorn! JUF. EVERAERT

en hoorede geb. Martheus is de enige ernstige noot in dat lachenconcert. MEI. DEHANT, in t behoortlike rolleje van HORTENSE, weet de toeschouwers onder den indruk te houden, harer behoortlike gestalte. De H. H. BEUG NETEN GODIN, typeer op ralle wijze, de ene een boer, de andere een knecht; de H. DEWIT is een secretaris van groote waarde voor een politiek commissaris die nog niet geheel op de hoogte is. Federerog ga dat stult die; niemand till t berouwen! A. T.

Voorlaan zullen en elke week 4 vertooyningen gegeven worden op Dinsdag - Donderdag - Vrijdag en Zondag.

WAT ER BEREIKT IS NA ZESTIEN MAANDEN OORLOG

Het nieuws is goed niet volgens de gezegden van een optinnist, maar volgens de berekening van een militair.

De Russen houden niet alleen overal stand maar vallen zelfs van en brengen den vijand de duchtige nederlagen toe. Uit de dagelijkse berichten, valt het ons niet moeilijk op te maken dat de legerschaaren der Centrale mogendheden niet meer, zoo onwrikbaar sterk staan als vroeger; onwrikbaarheid tegen dewelke wij het eerst hebben aangeborst, en het nu een groot succes genoemd, te zien dat onze tegenstanders alles inspannen om tijd te winnen, en verplicht zijn van hunne laatste hulpmiddelen gebruik te maken. Waar zij in den beginne overal het offensief namen en in kortzige bedrijvigheid optraden, zijn zij nu tot stilstand gedwongen, en in diepe loopgrachten ingegraven. De twee bewegingen, die in den beginne de vrije actie der bondgenooten beletten, zijn stop gezet, en de ontelbare legers, van Oost naar West gesonden, zonder ooit een bepaald doel te bereiken, zijn aanzienlijk vermindert. Het wordt ons duidelijk, dat de begunst met een halve eeuw voorbereiding, in kracht vermindert, en dat de weerbaarheid, de ontelbare legerstrommen, die ons in een Europeesch oorlog onuitputbaar schenen, fel geknakt is. Mogen wij wel twijfelen, aan het op dat gebied behoren resultaat; wanneer wij zien, dat onze vijand zoo machtig in den beginne de hulp inroep van Bulgarije, om een kleine natie te verpletteren, het heldhaftige Servie slechts offer van den benijdenden veel sterkeren huistaat.

Maanden lang hadden wij niets over het Servisch front gehoord, en menigen viel het moeilijk die nieuwe actie te verklaaren. Het kwam ons inderdaad vreemd voor, dat de strijd juist daar herbegon, waar de winter een zoo ongunstig tijdstip is voor militaire operaties. De reden van deze jongste actie is nochtans heel eenvoudig. Duitschland en Oostenrijk schijnen eene reusachtige vesting van alle kanten geblokkeerd onder hoop voorraad te kunnen invoeren. In een versterkte plaats zijn de uitvalten de beste waarborg om de opstootjes binnen de vesting zelf te vermijden en af te wezen. Wat is opvallend bij de Centrale mogendheden? In de berichten van eenige buitenlandische dagbladen, zien wij de overtuiging doorschijnen van miljoenen inwoners, die zich voor een jaar verheugen bij het lezen van triumphbulletijnsen bij het zien van het gebied door hunne wapen bereikt; - Grood grond, - op de overal verspreide Duitische landkwarten; van de andere afgescheiden door breede bloedplassen. Die menigte voor een jaar zoo uitbundig vreundig, wordt onrustig bij het aankomen van buitenslandsche berichten; bij het zien der aankomende toestrooming van gekwelden, bij het doorlopen hunner doordiensten steeds aangeweend in getal. Zij wordt bevreemd om de steeds andere lichtingen die opgeroepen worden, om de geldelijke middelen, om den nadeligen economischen toestand. Zonder met deze beschouwingen te hoogen op te hoopen, zonder voorbarige gevolgtrekkingen, mogen wij gerust vaststellen, dat de Duitschers onbeduidende successen geracht hebben, om in het binnenland de gewedden gerust te stellen. Immers zij waren wel bewust dat ze nergens een offensief vermochten te hernemen; op het Russisch front zou een nieuwe aanvalspoging gepaard gaan met volkomen mislukking op het westelijk front, werden zij gedwongen van het offensief tot het defensief over te gaan. Overal geblokkeerd, werden de Duitschers en de Oostenrijkers gedwongen zich op het Servisch front terug te trekken, maar daar zij niet meer over voldoende krachten beschikken hebben zij de hulp van Bulgarije ingeworven. Tot waar gaan zij nu? Om dit te voorzeggen zijn te veel gebeurtenissen op handen, die de operaties in de Balkans kunnen beïnvloeden. - Laten wij ons voor het oogenblik bezeden stellen, met het resultaat dat de bondgenooten door hunne kransige houding bereikten; en waken wij ons wel tegenheid of rees te noemen hetgeen in den grond voorrechtigheid is. Duitische successen kunnen op dit front maar tijdelijk zijn, juist den tijd den bondgenooten noodig om den vijand t roof te bieden. Oruut de oorlog er des te langer door? Wat doet ter aan toe!

Waken wij niet dat er lange maanden noodig waren om de duitische vesting in te breken en te vernietigen? Stellen wij ons voor het oogenblik bezeden met de verschijnselen die de waarborg brengen dat de reus aan t hygen valt, en reeds begint te weifelen. D. Belgisch Kapitein.

NATIONALE BOND DER BELG: MILITAIEREN TOONEELZAAL } MAANDAG. BERGEN. K.7. om 6 1/2 } ZATERDAG. CHARLEROI.

NATIONALE BOND - DER BELGISCHE MILITAIEREN - DIE DEELNAMEN AAN DEN VELDTOCHT 1914-1915

Eenige mannen, bekommerd om het lot der Belgische militairen die van den veldtocht deelnamen en der families van de geornevelden in t lands diend, waken de gedachte op, eene vereeniging te stichten vooral de mannen die medehelpen aan de verdediging van het vaderland. Maar wat al moeilijkheden te overkomen! te beschikken niet over de inlichtingen welke men in het vaderland de taak minder lastig hielden, gemaakt, en missen allen steun tot wel sedelijken als stoffelijken. Niet tegenstaande dit alles heten de ontvoppers zich niet ontmoedigen. Zij riepen de wegwillende medewerking in van oud-militaristen in t kamp verblevend, en Reley slechts beantwoordden de een groep. De heeren Geysen en Capon de beide ontvoppers, stellen zich om mede te bezeden. Maar de standregelen moesten bewerkt en opgesteld. M. Lemaire wordt verslaggever. De personen die de lastige taak op zich namen, treden werkdadig op, en een periode van omwopord werken neemt aanvang. Maar het werk wordt met schreving bevolgd. De heeren onder officieren hadden de zelfde gedachte opgevat, en hetzelfde werk op touw gezet. Men herinnert zich 1870 toen bestonden verscheidene vereenigingen van oud-officieren, van oud-korporaals; soldaten enz.

De vereeniging van 1915 moest deze van 1870 in alles overtreffen, ook het resultaat van menige onderhandeling was sothomen eensgezindheid, en dank zij die eensgezindheid, gepaard met braaf arbeid werden de standregelen opgesteld. Wij verhoopen ook ten anderen, dat iedereen, genooien zal hebben met die standregelen. De vereeniging telt tegenwoordig 18.000 leden, inschrijvingen van het front, uit Engeland uit de verscheidene inbrennering kampen, alles raamgenomen. Voor een edel doel is de schitterendste toekomst weggelagd. Want, mag een Belg de weduwen, weesen, en wakers van huis gezinnen vergeven? Mogen wij ons makkers vergeven die snevelden voor het vaderland? Daar alle politiekery en alle redelwisten, met in betrek met het doel uitgedrukt zijn, zal deze vereeniging eensgezind en sterk blijven. In t schied en in t hart van al de leden, zijn twee leuzen gegrift.

EENDRACHT MAAKT MACHT UIT, en EEN VOOR ALLEN, ALLEN VOOREEN, Voor alle inlichtingen worde menich tot M. CH. CAPON, Voorzitter - BARAK 4. KAMP. ZEIST-HOLLAND.

VOETBAL - E.M.M. 4 - - - D.A.V.O.

Feitelijk een niet onbelangrijke match al schenen de Belgen wel een isalje sterker dan de Zeisternen. Sedurende het spel leek ons dat isalje nog al tamelijk groot af mogen we beslist bewezen, dat de Hollandsche jongelui minstens een punt verdienen. Over t algemeen mogen we over al de spelers bezeden wezen; gunner maar dat van Gils een zoo sterk uitgesproken reingy tot beentjes-zetten had. Neer heuch Fons, dat stond gemeen. We bespejen nu wel dat in tegenpartij te vly was, doch dat is geen reden om oneerlijke middelen te gebruiken. 't Was niet net! Met voldovring hebben we vastgesteld hoe bijzonder knap de rechts-haft Raes meest alle aanvalspogingen verijdelde; maar die Raes heeft ook een paar steere, sterke beenen en een adem.

gynjons wat heeft die kezel een inthand; ingevormogen. Vittos beweerden dat vber midden voor te mij was. Doch wij konden wel dat die Somers na een dreyfijke ofsoning een flink spel kan worden, want hem ontbreekt geen enkele hoofvereichte; kalm, stelselmety spel, snelle vaart-keken we maar naar de mooie omscheping - on, dank zijn zwavants, zeer gewaarlyk voor lachs en doelverde -

diger. Bovendien een vly kort krachtig schot; reacas - sing en juist. Hoori vol, Souis! - Opsomacs gewonn weg; prachtig, ofschoon de toestand de kwerspannend was. Doch ook de bards weeden sich dapper, daar niet van t. Een echte doorbreker die links-buiten, toch een knus speler die Van den Hoven, maar... onres dunkens toch wel een tikje te zelfkrachtig. Wat meer aan de maats denk on, hoor! - Op Goudaau hebben we niets aan te merken, die is altijd heel goed. Een fijw schopper, die John niet? Offermans - gij vormmakelike smiter met uw verkrachtige spellbeenen - Bogarts, Biek en Harwitte, Stamotte vooral zeer wel! Onres meiens moest het spel eindigen met 4-1; maar t viel de Hollanders een weingje tegen! We danken u weer!

DOET UWE MESSEN SLIIPEN BIJ VERHEYDEN - - BARAK 2. KAMP VAN PARIJS. HENRI BARAK 9. K. 1 BARBIER 0.05. ZET SCHEERMESSEN AAN 10 centiemen.

